

Kultur / **Bøger**

Dem uden penis bliver afbrudt lidt oftere

Jo mere penis jo mere taletid

ANMELDELSE / 09.03.18

'Du vil ha' mig' blander kompromisløst kærlighed med oprør, depression med aggression og rå kynisme med ligeså rå humor. Svenske Nina Hemmingssons første bog på dansk samler mere end ti års vrede og klædeligt kontrær feministisk seriekunst.

Felix Rothstein

Den lille, runde kvinde med de store, stirrende øjne, skarp sort makeup og strittende hår på benene går igen i de fleste af Nina Hemmingssons striber. Hun er måske på en date, ude at danse eller måske er hun bare et eller andet sted på et eller andet tidspunkt. Men uanset, hvor og hvornår, står der en mand klar til at forklare, hvordan det hele hænger sammen. Eller til at fortælle, at hun faktisk slet ikke behøver at bruge

al den makeup. Den lille, runde kvinde har altid en dybt sarkastisk og passende spydig replik, men på en klam og klæbrig måde får mændene altid det sidste ord: »Vær nu ikke fjollet, jeg vil jo bare ændre lidt på dig, så man kan elske dig!«

Nina Hemmingssons figurer, tegnet i et tæt, sort streg, har tomme, blanke øjne og befinder sig i et konstant hverdagsmareridt, hvor en fuldstændig uerkendt (eller i hvert fald heftigt ignoreret) misogyni dominerer. Og mens kvinderne i *Du vil ha' mig* bevæger sig i området mellem depression og aggression er mændene indbildske, storskrydende og fladpandende: »Min dame er bare så lille. Se fødderne for eksempel; vildt små! Jeg ved ikke, hvad hun hedder, så jeg kalder hende Lille Skat.« Striberne er groteske og karikerede men samtidig skummelt virkelighedsnære. Og af og til er det de mest enkle striber, der er de sjoveste: to mænd og én kvinde deltager på et seminar og fra bordenden får vi at vide at vi »gør som vi plejer, så dem med penis må tale lidt mere, og dem uden penis bliver afbrudt lidt oftere.« Jep, så kører vi.

Striberne er rå og langt mere kompromisløse end mange af de andre serier, som også beskæftiger sig med kønsroller, singleliv, kærlighed og depression. Herhjemme kan den populære *Stinstregen* af og til være en flink og velopdragen pendant til Nina Hemmingsson, mens Maren Uthaug kan præstere en lignende sarkasme. Men med stor humoristisk sans kræver tegningerne i *Du vil ha' mig* simpelthen retten til konfrontation og aggression midt i depressionen, så tegningernes pastelfarvede baggrunde kommer til at fremstå skingert ironiske – for der er så afgjort intet rosenrødt og babyblåt over det når kvinderne i *Du vil ha' mig* bliver tvunget ned i rollen som sød, kær og nuttet.

Nina Hemmingsson placerer sig et sted mellem grotesk hverdagsskildring og tragisk punchlinekomik – næsten som en slags tragikomisk og feministisk *Langt ude Larson*. Hun punkterer og udstiller forestillinger om kvinde-køn, alderdom, om det psykisk og socialt »normale« eller »korrekte« med en vrede over, at man skal opføre sig på en bestemt måde. Og mens de enkelte striber ofte rammer med en klædeligt vred uforsonlighed, kører man nemt sur i Nina Hemmingssons gnidrede børnetegningagtige streg. Side efter side med fladt perspektiv, stiliserede dukkepersoner, blyantsskravering og nordisk minimalisme dæmper slagkraften. Heldigvis opvejes tegningerne af de mange ægte grin og ligeså ægte gys, der opstår når bogens kvinder igen og igen får hældt lort i hovedet fra mænd, veninder – og fra sig selv.

Du vil ha' mig præsenterer, for første gang på dansk, en række enkelttegninger og korte historier fra de seneste 10-12 år, mange tegnet længe før den globale #MeToo-vækkelse. Og måske er det netop derfor at Nina Hemmingssons striber føles så relevante og aktuelle i dag: »For vi lever jo i et patriarkat,« som én af de blankøjede kvinder i bogen.

FAKTA

Nina Hemmingsson,
 Du vil ha' mig, Cobolt,
 112 sider, 198 kr.
 Oversat af Kamilla
 Löfström og Gry Bartoff
 Gaihede

